

พฤติกรรมกาทิ้งขยะของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

Solid Waste Disposal Behaviors of Students in Faculty of Science and Technology, Thammasat University, Rangsit Center

สุวรรณี จุฑามณีพงษ์

ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปทุมธานี 12121

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกาทิ้งขยะประเภทต่างๆ 11 ประเภท ได้แก่ ผัก/ผลไม้/เศษอาหาร กระดาษ/กล่องกระดาษ กระป๋องเหล็ก กระป๋องอลูมิเนียม ถุงพลาสติก ขวดพลาสติก ขวดแก้ว กล่องโฟม ถ่านไฟฉาย/แบตเตอรี่ หลอดไฟ และภาชนะบรรจุสารเคมี ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2542 โดยใช้แบบสอบถามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะ ทศนคติต่อการเก็บรวบรวมขยะและความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร ทั้งนี้โดยสุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 500 คน จากนักศึกษาคณะปกติ จำนวนทั้งสิ้น 1,871 คน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทิ้งขยะของนักศึกษามากที่สุดคือ ทศนคติต่อการเก็บรวบรวมขยะ โดยพบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทิ้งขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถึง 5 ประเภท รองลงมาคือ ปัจจัยทางด้านลักษณะทั่วไป (ภูมิลำเนา) โดยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทิ้งขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ประเภท ในขณะที่ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร และระดับความรู้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทิ้งขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพียง 1 ประเภท ทั้งนี้โดยมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Abstract

This research aimed to study the factors affecting waste disposal behaviors of students in Faculty of Science and Technology in 1999. In this study, waste was classified into 11 types : namely garbage, paper and paper box, iron can, aluminum can, plastic bag, plastic bottle, glass bottle, foam container, battery, bulb, and chemical container. A set of questionnaires was developed to study some variables i.e., general information of students, knowledge on waste management, attitude on waste collection, and frequency of information acquiring. Five hundred students were randomly sampled from all 1,871 students in this study.

With 95 % confident level ,the results of this study showed that attitude on waste collection was the most significantly related variable, with 5 types of waste, followed by general information of students (hometown) which was related to 4 types of waste. About knowledge on waste management and frequency of information

acquiring; these two variables were found to have significant relationship to waste disposal behaviors for only one type of waste

1. คำนำ

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี กรมควบคุมมลพิษ [1] ได้ศึกษาปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในปี 2538 พบว่าปริมาณที่เกิดขึ้นทั่วประเทศประมาณ 12.58 ล้านตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 13.5 ล้านตัน หรือประมาณ 37000 ตันในปี 2540 โดยมีอัตราการเพิ่มปริมาณขยะประมาณร้อยละ 3 ต่อปี ในขณะที่การให้บริการเก็บขยะยังไม่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมพื้นที่ให้บริการ กล่าวคือ สามารถให้บริการเก็บขยะได้เพียงร้อยละ 70 - 80 เท่านั้น ทำให้มีขยะตกค้างเป็นจำนวนมาก อีกทั้งการกำจัดขยะยังใช้วิธีการที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้เกิดปัญหาการปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

ในปัจจุบันแนวคิดการลดปริมาณขยะถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย อันเนื่องมาจากปัญหาปริมาณขยะเพิ่มสูงขึ้น และการกำจัดที่ไม่สามารถรองรับได้อย่างพอเพียงจึงมีแนวคิดในการคัดแยกขยะเพื่อลดปริมาณขยะที่ต้องกำจัดลง

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และคณะ [2] ศึกษาการจัดการขยะชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดรูปแบบการคัดแยกขยะไว้ 3 ประเภทคือ ขยะมีมูลค่า หมายถึงขยะที่คัดแยกเพื่อ reuse หรือ recycle ขยะอันตราย หมายถึงขยะที่มีสารเป็นพิษตกค้างอยู่ ขยะทิ้ง หมายถึง ขยะที่ไม่สามารถจะนำมา reuse หรือ recycle ได้อีก โดยสรุปพบว่า การ recycle มีระดับของความสำเร็สูง และพบว่ารูปแบบที่ใช้ทำให้ reduce ขยะลงได้สำหรับ response นั้น มีปัจจัยที่สำคัญคือการณรงค์จึงกล่าวได้ว่าความต่อเนื่องของการณรงค์จะส่งผลต่อการตอบรับสำหรับ reuse เห็นผลไม่ชัด และ reject ได้ผลน้อย เพราะเกิดปัญหาและอุปสรรคจากความยุ่งยากในการใช้ของทดแทน และมีข้อเสนอแนะทำให้องค์กรท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ และวางระเบียบในการเก็บขยะ ก็จะทำให้ปริมาณขยะลดลงได้

สำนักวิชาความสะอาด [3] กรุงเทพมหานครได้มีการริเริ่มรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะ โดย

ให้ประชาชนแยกขยะก่อนทิ้ง ออกเป็น 3 ประเภท โดยใช้ถังขยะ 3 ชนิด คือ ถังเศษอาหาร ถังขยะยังใช้ได้ และถังขยะพิษ

อุภาศิริ เพชรสว่าง [4] ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการแยกและกำจัดขยะของประชาชน จังหวัดนนทบุรี พบว่า พฤติกรรมการแยกขยะและการกำจัดขยะที่ถูกต้องของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ได้แก่ อาชีพ การรับรู้ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับขยะ และปัญหาอุปสรรคของประชาชนในการแยกขยะที่พบมากที่สุดคือ ความลำบากที่จะแยกขยะเปียกและขยะแห้งออกจากกันก่อนนำไปทิ้ง ถึงขยะยังไม่พอเพียง

เรืองฤทธิ์ กิตติวิทยางค์ [5] ศึกษาพบว่านักศึกษาในวิทยาเขตวังไกลกังวล มีความรู้กฎระเบียบวินัยสังคมการทิ้งขยะและความรู้ความเข้าใจอันตรายจากขยะอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วนักศึกษามีพฤติกรรมกรรมการทิ้งขยะที่เหมาะสม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการทิ้งขยะได้แก่ รายได้ ความรู้ความเข้าใจอันตรายจากขยะ

อารีย์ ลัดดาชาพร [6] ได้ทำการศึกษาผลของการรณรงค์คัดแยกขยะในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าหลังดำเนินการรณรงค์ ประชากรตัวอย่างรับรู้ข่าวสารเรื่องการคัดแยกขยะเพิ่มขึ้น และมีความรู้ในการคัดแยกขยะเพิ่มขึ้น แต่พฤติกรรมกรรมการแยกขยะเปียกกับขยะแห้งไม่มีการเปลี่ยนแปลงแต่ประการใด

สถาบันการศึกษา เป็นอีกชุมชนหนึ่งของสังคมที่มีหน้าที่ให้ความรู้แก่เยาวชนของชาติ ดังนั้นการสร้างพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเกี่ยวกับการทิ้งขยะ จึงเป็นสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้นอกจากจะเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนภายในสถาบันการศึกษามีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว ยังเป็นการปลูกฝังให้เยาวชนของชาติได้ถือปฏิบัติและเป็นกำลังสำคัญในการแก้ไขปัญหาต่อไปในอนาคต การศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการทิ้งขยะและปัจจัยต่างๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานส่วนหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนจัดการต่อไป

เนื่องจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีการจัดการเรียนการสอนทางด้านการจัดการขยะ ดังนั้นในเบื้องต้นจึงทำการศึกษาเฉพาะกรณีพฤติกรรม การทิ้งขยะของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคาดหวังว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาที่ครอบคลุมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตในโอกาสต่อไป การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรม การทิ้งขยะและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรม การทิ้งขยะของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยได้จัดทำและทดสอบแบบสอบถามจนได้มาตรฐาน แล้วนำมาเก็บตัวอย่าง นักศึกษาภาคปกติของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ประจำปีการศึกษา 2542 ชั้นปีที่ 1-4 การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธี Proportional Stratified Random Sampling โดยพิจารณาจำแนกตามสาขา เพศ และชั้นปี จำนวน 500 ตัวอย่าง จากประชากรทั้งสิ้น 1,871 คน

3. ผลการวิจัย

3.1 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษา

พบว่าประชากรเป้าหมาย เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง ร้อยละ 66.8, เพศชาย ร้อยละ 33.2 สาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษามากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 18.8) รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์สุขภาพ (ร้อยละ 10.4)

ภูมิสำเนาของนักศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและเทศบาล (ร้อยละ 68.6) สถานที่พักระหว่างการ ศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น พบว่ามีจำนวนนักศึกษาที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยสูงสุด (ร้อยละ 54.8) โดยอันดับรองลงมาคือ พักบ้านพักของตนเอง / บิตามารดา / ญาติพี่น้อง และอื่นๆ (ร้อยละ 25.6) สำหรับอาชีพบิดา - มารดาของนักศึกษานั้น โดยส่วนใหญ่แล้วทั้งบิดา - มารดา มีอาชีพค้าขาย (ร้อยละ 37.4 - 36.0) รองลงมาคือ รับราชการ / พนักงานรัฐ

วิสาหกิจ (ร้อยละ 33.6 - 26.8) รายได้รวมของบิดามารดา โดยส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท (ร้อยละ 26.8) ในขณะที่รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนโดยส่วนใหญ่แล้วอยู่ระหว่าง 2,500 - 5,000 บาท (ร้อยละ 72.2)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทิ้งขยะ พบว่า

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทิ้งขยะประเภทเดียวคือ ผัก/ผลไม้/เศษอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.05$)

2. ภูมิสำเนา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทิ้งขยะ 4 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กล่องโฟม ถ่านไฟฉาย/แบตเตอรี่ หลอดไฟ และภาชนะบรรจุสารเคมี

3. สถานที่พักระหว่างการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทิ้งขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงประเภทเดียวคือ เศษกระดาษ/กล่องกระดาษ

4. อาชีพบิดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทิ้งขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงประเภทเดียว คือ ถ่านไฟฉาย/แบตเตอรี่

5. อาชีพมารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทิ้งขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงประเภทเดียวคือ ขวดแก้ว ส่วนรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การทิ้งขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ประการใด

3.2 ความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะ

การสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้ในการจัดการขยะ เพื่อแสดงให้เห็นว่าประชากรเป้าหมายมีความรู้ทางด้านนี้อยู่ในระดับใด พบว่านักศึกษาสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องเกือบทั้งหมดมากกว่าร้อยละ 70 ของนักศึกษาทั้งหมด และเมื่อจัดระดับความรู้ของนักศึกษาพบว่านักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีความรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงร้อยละ 46.8 และสูงร้อยละ 42.2 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทั้งขะทั้ง 11 ประเภท พบว่า ระดับความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทั้งขะเพียงประเภทเดียว คือ กระดาษ/กล่องกระดาษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ทศนคติของนักศึกษาต่อการเก็บรวบรวมขะ

พบว่านักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีทศนคติอยู่ในระดับค่อนข้างดีและดี (ร้อยละ 56.6 และ 39.0 ตามลำดับ) มีเพียงร้อยละ 4.2 ที่มีระดับทศนคติปานกลาง และร้อยละ 0.2 ที่มีระดับทศนคติค่อนข้างไม่ดี และไม่มีนักศึกษาที่มีระดับทศนคติที่ไม่ดีเลย และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นด้วยการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- การคัดแยกขะก่อนถึงเป็นลิ่งจำเป็นที่ต้องกระทำ (ร้อยละ 99.2)
- การคัดแยกขะทำให้สะดวกกับการจัดการขะ (ร้อยละ 97.6)
- เราควรพิจารณาเลือกใช้ลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุ recycle (ร้อยละ 90.6)
- การแยกขะต้องคำนึงถึงการนำขะนั้นกลับมาใช้ใหม่ (ร้อยละ 88.0)
- ตามทางเดินใน มธ. ศูนย์รังลิต ควรแยกขะออกเป็น 3 ประเภท คือถึงใส่กระป๋องน้ำอัดลมและขวดพลาสติก , ถึงใส่กระดาษ และถึงใส่ขะอื่นๆ (ร้อยละ 80.8)
- ขะประเภทมีสารพิษ เช่น แบตเตอรี่ หลอดไฟฟ้า ควรมีภาชนะรองรับเป็นจุดๆ เช่น ตามหอพัก (ร้อยละ 91.8)
- ถ้ามีถึงขะแยกประเภทใน มธ. ศูนย์รังลิต นักศึกษาทุกคนควรแยกขะตามประเภทโดยเคร่งครัด (ร้อยละ 89.2)
- กระดาษหนังสือพิมพ์ กล่องหรือหนังสือเก่าๆ ไม่ควรทิ้ง

รวมกับขะอื่นๆ (ร้อยละ 74.6)

- ในสถาบันการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย ควรนำระบบการเก็บรวบรวมขะแบบคัดแยกประเภทมาใช้ (ร้อยละ 93.4)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่าระดับทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทั้งขะ 5 ประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เศษกระดาษ/กล่องกระดาษ ขวดพลาสติก กล่องโฟม ถ่านไฟฉาย/แบตเตอรี่ และภาชนะบรรจุสารเคมี

3.4 การรับรู้ข่าวสารของนักศึกษา

พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขะเฉลี่ยเดือนละครั้ง (ร้อยละ 42.8) รองลงมาคือ ปีละครั้ง (ร้อยละ 25.0) โดยที่ประเภทแหล่งการรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับการจัดการขะในรอบปีที่ผ่านมา ลำดับแรกคือ โทรทัศน์ รองลงมาคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสาร/นิตยสาร และบุคคลอื่นๆ ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาทั้งขะประเภทผัก/ผลไม้/เศษอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 การปฏิบัติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขะ

ประเภทขะที่ทิ้งมากที่สุดในแต่ละวันคือ เศษอาหาร/ผัก/ผลไม้ รองลงมาคือ ขวดพลาสติก/ถุงพลาสติก และกระดาษ/วารสารต่างๆ ตามลำดับ สำหรับโฟม/กล่องโฟม กระป๋อง/โลหะต่างๆ ขวดแก้ว/กระเบือ นักศึกษามีการทิ้งในปริมาณน้อยกว่าใน 3 ประเภทแรก สำหรับประเภทที่รองรับขะ โดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาใช้ถึงขะที่ไม่รื้อซิมและมีฝาปิด (ร้อยละ 56.2) รองลงมาคือ ถึงขะไม่รื้อซิมแต่ไม่มีฝาปิด (ร้อยละ 14.8) และตะกร้ารื้อซิมได้แต่มีถุงพลาสติกรอง (ร้อยละ 13.2) ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่เก็บขะไปทิ้งเมื่อเต็มถึงหรือเต็มถุง (ร้อยละ 45) รองลงมาคือเก็บทุกวัน (ร้อยละ 37.2)

นอกจากนี้ ยังพบว่า ประเภทของขะที่มีการแยกถึงทิ้งหรือนำไปขายหรือบริจาค มากกว่าร้อยละ 50 มีเพียง 4

ประเภทคือ หลอดไฟ ภาชนะบรรจุสารเคมี เศษกระดาด / กล้องกระดาด และขวดแก้ว

4. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า ลักษณะทั่วไปที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารทั้งขยะมากที่สุด คือ ภูมิฐานะ กล่าวคือ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารทั้งขยะถึง 4 ประเภท (กล่องโฟม ถ่านไฟฉาย/แบตเตอรี่ หลอดไฟ และภาชนะบรรจุสารเคมี) โดยผู้ที่มีภูมิฐานะอยู่ในเขตเทศบาล/อบต. มีพฤติกรรมมารแยกขยะทั้ง 4 ประเภทนี้มากที่สุด เพศหญิง มีพฤติกรรมมารแยกขยะทั้งประเภทผัก/ผลไม้/เศษอาหาร มากกว่าเพศชาย บิดาของนักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมมารแยกขยะ ประเภทถ่านไฟฉาย/แบตเตอรี่ มากที่สุด เช่นเดียวกับมารดาของนักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีพฤติกรรมมารแยกขยะประเภทขวดแก้ว ทั้งนี้โดยไม่นับรวมอาชีพอื่นๆ

สำหรับระดับความรู้ นั้น พบว่า โดยส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารทั้งขยะประเภทต่างๆ ยกเว้น ขยะประเภทกระดาด/กล่องกระดาด โดยผู้ที่มีระดับความรู้สูง มีพฤติกรรมมารแยกขยะประเภทนี้มากกว่าผู้ที่มีความรู้ในระดับน้อย

ปัจจัยทางด้านระดับทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารแยกขยะถึง 5 ประเภท (เศษกระดาด/กล่องกระดาด ถุงพลาสติก กล่องโฟม ถ่านไฟฉาย/แบตเตอรี่ และภาชนะบรรจุสารเคมี) โดยนักศึกษามีระดับทัศนคติดี มีพฤติกรรมมารแยกขยะมากที่สุด

ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารทั้งขยะประเภทผัก/ผลไม้/เศษอาหาร โดยนักศึกษาที่รับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวข้อง สัปดาห์ละ 1-3 ครั้ง มีการแยกขยะทั้งมากที่สุด

4.2 ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ ได้จากการค้นคว้าจากเอกสาร ซึ่งอาจจะยังไม่ครอบคลุม ตัวอย่างเช่น กฎเกณฑ์ หรือ

ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย ธรรมเนียมการปฏิบัติ หรือระบบการจัดการขยะของศูนย์รังสิต ดังนั้นจึงน่าจะศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ นอกจากนี้ยังควรศึกษาให้ครอบคลุมประชากรทุกคนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ระดับความรู้ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารทั้งขยะมากอย่างที่ตั้งสมมติฐานไว้ ในขณะที่ ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมารทั้งขยะเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงน่าจะศึกษาในประเด็นของทัศนคติเพิ่มเติม เพื่อที่จะได้เป็นข้อมูลในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาให้ถูกต้อง เหมาะสมต่อไป

5. กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงได้ ต้องขอขอบคุณ ผศ.ดร.เพ็ญแข แสงแก้ว ที่ได้ให้คำปรึกษาในการออกแบบสอบถาม การสุ่มตัวอย่าง การทดสอบแบบสอบถาม ตลอดจนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ขอขอบพระคุณ รศ.สมนึก สุขพงษ์ไทย ที่กรุณาตรวจสอบเนื้อหาทางวิชาการและ ผศ.ดร.นิตยา ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาสถิติภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2542 ที่ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณเจ้าหน้าที่และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ได้สนับสนุนงบประมาณในการวิจัยครั้งนี้

6. บรรณานุกรม

- [1] กรมควบคุมมลพิษ , เกณฑ์ มาตรฐาน และแนวทางการจัดการมูลฝอยชุมชน, กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2541.
- [2] สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ , การจัดการขยะชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ:รูปแบบและมาตรการทางสังคม เศรษฐศาสตร์ การจัดการ

- การและกฎหมาย เพื่อแก้ไขปัญหาขยะชุมชน(รายงานฉบับสมบูรณ์) , 2543.
- [3] สำนักรักษาความสะอาด , สำนักรักษาความสะอาด 2540, กรุงเทพมหานคร , 2540.
- [4] อุภากร์ เพชรสว่าง , พฤติกรรมการแยกและกำจัดขยะของประชาชน จังหวัดนนทบุรี , วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข , ปีที่1 , ฉบับที่ 2 , น.3-10 , 2540.
- [5] เรืองฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์ , รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการทิ้งขยะของนักศึกษาวิทยาเขตวังไกลกังวล , สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล , วิทยาเขตวังไกลกังวล , 2540.
- [6] อารีย์ ลัดดาชาพร , โครงการคัดแยกขยะในชุมชนและสำนักงาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ , วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม , กรมอนามัย , กระทรวงสาธารณสุข , ปีที่ 1 , ฉบับที่ 4 , น.3-14 , 2541.